GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh.
Seite 200r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

hanc mediator dī ab hominū ac cū obedientes remunerat nī relinqt.
Sciendū ū ē quia nunquā pobedientiā malū fieri. aliqndo aū de
bet pobedientiā bonū qd agēs intermittī. Neq; enī mala inparadī
so arbor extitit. quā dī hominī ne ē tangere ac intdixit. S; utpmelius
obedientię merītū homo bene ēditus crescēret. dignū fuerat ut
hunc aīā abono phiberet. quatīn tanto uerius hoc qd ageret uirt
ēt. qnto ab abono cessans auctori suo se subditū humilius exhibe
ret. S; notandū qd illic dr; exomī ligno paradīsi edite. de ligno
aū scientię boni ac mali netetigerītis. Qui enī abuno qlibet bono
subiectos uetat. necesse ē ut multa ēcedat. ne obedientis mens fun
ditus intereat. si abonis omib; pentius repulsa ieiunat. Omīs aū
paradīsi arbores a desū dnīs ēcessit. cū abuna phibuit ut creatu
rā suā quā nolebat extingui si; puchi. tanto facilī abuna restrin
geret. quanto ad cunctas latius relaxaret. S; quia ī nunq nobis
hui mundi pspera ī nunq ū iubent aduersa. sciendū summopere
ē qd obedientia aliqndo si de suo aliqd habeat nulla ē. aliqndo av
si de suo aliqd ī habeat minima. Hā cū huius mundi successus pci
pitur: cū locus supior inpatur. is q ad pcipienda hec obedit. obedi
entię sibi uirtutē euacuat. si ad hec aīā expprio desiderio anhē
lat. Neq; enī se subobedientiā dirigit. q ad pcipienda hui utę pspe
ra. libidini pprię actionis seruit. Rursū cū mundi despectus pci
pitur: cū pbra adipisci ac ēcumelię iubent. Nisi hec ac ex semetipso
animī appetat. obedientię sibi merītū minuit. q ad ea quę in hac
uita despecta s inutius nolensq; descendit. Addetrimtū q ppe obe
dientia ducit. cū mte adsuscipienda obpbria huius seli nequaquā
ex parte aliqua aīā sua uota comitant. Debet g obedientia aīn
aduersis ex suo aliqd habere. ac rursū inpsperis ex suo omnino ī
habere. quatīn ac in aduersis tanto sit glosior: qnto diuino ordi
ni aīā ex desiderio iungit. ac inpspis tanto sit uilior: qnto ap sen
ti ipsa quā diuinitus pcipit gla fundit ex mte separat. S; hoc uir
tutis pondus melius ostendimus. si celestis patrię duc hominū

xx.i.
Quod nunquā po bedientia malū fi eri. aliqndo au ppa rientia boni qd agi tur intermitti.

Ire de obedientia.

xx.ii.
Qd obedientia debet in aduersis aliqd ex suo habere. ac inpsperis ex suo aliqd omimodo ī habere.